

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2007. gada 30. oktobrī
(OR. en)**

14519/07

**AUDIO 37
TELECOM 129
CONSOM 124
PI 43**

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs: Direktors *Jordi AYET PUIGARNAU* kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā

Saņemšanas datums: 2007. gada 25. oktobris

Saņēmējs: Ģenerālsekretārs/ Augstais pārstāvis *Javier SOLANA* kungs

Temats: **KOMISIJAS SESTAIS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI, EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI UN REĢIONU KOMITEJAI par Direktīvas 89/552/EEK „Televīzija bez robežām” piemērošanu**

Pielikumā ir pievienota Komisijas dokumenta COM (2007) 452 galīgā redakcija.

Pielikumā: COM (2007) 452 galīgā redakcija

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 24.10.2007
COM(2007) 452 galīgā redakcija

**KOMISIJAS SESTAIS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI,
EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI UN REĢIONU
KOMITEJAI**

par Direktīvas 89/552/EEK „Televīzija bez robežām” piemērošanu

**KOMISIJAS SESTAIS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI,
EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI UN REĢIONU
KOMITEJAI**

par Direktīvas 89/552/EEK „Televīzija bez robežām” piemērošanu

SATURA RĀDĪTĀJS

1.	Ievads	3
1.1.	Ziņojuma pamatojums.....	3
1.2.	Televīzijas tirgus attīstība Eiropā.....	3
2.	Direktīvas piemērošana	4
2.1.	Jurisdikcija (2. pants)	4
2.2.	Sabiedrībai īpaši svarīgi notikumi (3.a pants)	5
2.3.	Televīzijas programmu izplatīšanas un veidošanas sekmēšana (4. un 5. pants)	6
2.4.	Reklāmas noteikumu piemērošana (10. līdz 20. pants).....	6
2.5.	Nepilngadīgo aizsardzība un sabiedriskā kārtība (2.a, 22. un 22.a pants)	7
2.6.	Koordinācija starp valstu iestādēm un Komisiju	7
3.	Priekšlikums par audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu direktīvu	8
4.	Starptautiskie aspekti	9
4.1.	Paplašināšanās – izredzes	9
4.2.	Starptautiskā sistēma kultūras daudzveidībai	9
4.3.	Sadarbība ar Eiropas Padomi.....	10
5.	Secinājumi	10

1. IEVADS

1.1. Ziņojuma pamatojums

Ar šo paziņojumu un saskaņā ar 26. pantu Direktīvā 89/552/EEK¹, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK², (direktīva „Televīzija bez robežām”, šeit turpmāk “direktīva”) Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai sesto ziņojumu par tās piemērošanu. Ziņojums attiecas uz direktīvas piemērošanu 2005.-2006. gadā.

Šā ziņojuma galvenais mērķis ir izklāstīt un analizēt nozīmīgus faktus saistībā ar direktīvas piemērošanu pārskata periodā³. Ņemot vērā to, ka Komisija ir pieņēmusi direktīvas modernizācijas priekšlikumu, šis ziņojums attiecas arī uz jaunākajiem notikumiem attiecībā uz šo tiesību akta projektu, kuru pašlaik izskata Padome un Parlaments saskaņā ar koplēmuma procedūru⁴.

1.2. Televīzijas tirgus attīstība Eiropā

Pēdējos gados televīzijas tirgus ir saskāries ar nozīmīgām ekonomiska un tehnoloģiska rakstura grūtībām. Uz ieņēmumu stabilitātes fona no tradicionālajām finanšu plūsmām, piemēram, maksām par licencēm un reklāmas, turpmāka ieņēmumu avotu dažādošanās, kas saistīta ar pakalpojumu pavairošanos, ir ļāvusi apraides nozarei uzlabot savus kopējos ekonomiskos rezultātus apgrozījuma izteiksmē (radio/TV raidorganizāciju kopējie tīrie ieņēmumi 2004. gadā bija aptuveni 72,8 miljardi euro, kas ir pieaugums par 7,9 % salīdzinājumā ar 2003. gadu⁵). Tomēr šī tendence nav novērsusi tirgus dalībnieku koncentrēšanos konkrētās jomās, piemēram, maksas TV, kur saimnieciskās darbības apstākļi daudzos gadījumos atsevišķos valsts tirgos nav ļāvuši vienlaicīgi pastāvēt vairākiem tirgus dalībniekiem.

Ciparu televīzijas apraides un, pēdējā laikā, interneta protokola televīzijas (IPTV) un citu tiešsaistes satura pakalpojumu veidu attīstība ienesusi nākamo izmaiņu elementu apraides nozarē, kur tagad ir iespējams pavairot pakalpojumu klāstu līdz šim nepieredzētā līmenī. Šī tehnoloģiskā attīstība noteikti turpinās ietekmēt nozari nākamajos gados, radot pieaugošu konkurenci starp nozares dalībniekiem, kā arī no jaunienācēju puses. Tomēr pašlaik nav iespējams paredzēt, kurš komercdarbības modelis visvairāk iegūs no mainīgajiem tehnoloģiskajiem apstākļiem. Jebkurā gadījumā Komisija ir noteikusi 2012. gadu kā indikatīvu mērķi analogās TV apraides pārtraukšanai⁶.

¹ OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp.

² OV L 202, 30.7.1997., 60. lpp.

³ Tas seko pēc piektā piemērošanas ziņojuma (COM(2006) 49, galīgā redakcija).

⁴ Plašākai informācijai par direktīvas modernizāciju skatīt http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.

⁵ Eiropas Audiovizuālās observatorijas 2006. gada gadagrāmata.

⁶ 2005. gada 24. maija paziņojums, COM(2005) 204, galīgā redakcija.

Paplašinātā Kopienā 2006. gada vidū pieejamo pakalpojumu skaits ir pārsniedzis agrākās prognozes. Papildus 122 analogajiem valsts mēroga kanāliem bija pieejami aptuveni 1335 ciparu kanāli uz dažādām platformām (kabeļu, satelīta, zemes, IPTV)⁷. Vairāki no šiem kanāliem bija paredzēti citas dalībvalsts tirgum vai izvietoti ārpus Eiropas Savienības. 2006. gada vidū bija pieejami 370 šādi pakalpojumi⁸. Papildus valsts vai transnacionālā mērogā pieejamajiem kanāliem tiek lēsts, ka reģionālo kanālu skaits ir aptuveni 3000⁹.

Saskārušies ar tādu pieaugošu un daudzveidīgu piedāvājumu, skatītāji nav būtiski mainījuši savus vispārējos skatīšanās modeļus. Skaidrs ir tas, ka auditorijas ir sadalījušās vairāk, skatītājiem zināmā mērā pārslēdzoties uz jaunajiem ciparu kanāliem. Tomēr jau ilgu laiku atpakaļ izteiktā prognoze par televīzijas skatīšanās laika samazināšanos par labu interneta patēriņam nav piepildījies. Zināmās valstīs skatīšanās laiks palielinājās 2005. gadā salīdzinājumā ar 2004. gadu (Beļģija, Francija, Īrija, Polija). Ungārija joprojām ir valsts, kurā skatītāju patērētā laika līmenis ir visaugstākais (265 minūtes/dienā), savukārt Dānijā skatītāji patērē vismazāk laika, skatoties TV (153 minūtes/dienā).

2. DIREKTĪVAS PIEMĒROŠANA

2.1. Jurisdikcija (2. pants)

Direktīvas stūrakmens ir izcelsmes valsts princips. Saskaņā ar šo principu pakalpojumi, kuri atbilst tās valsts tiesību aktiem, kurā reģistrēti to sniedzēji, var būt brīvā apritē Kopienas iekšējā tirgū. Tomēr direktīvas 2. a panta 2. punkts ļauj dalībvalstīm pieļaut atkāpi no 2. a panta 1. punkta, ja no citas dalībvalsts raidīts televīzijas raidījums nepārprotami, nopietni un būtiski pārkāpj 22. panta 1. vai 2. punktu un 22. a pantu.

Izmantojot šo noteikumu, Apvienotās Karalistes (AK) valdība informēja Komisiju, ka 2004. gada 20. decembrī tā paredz aizliegt televīzijas pārraidi, kas pazīstama kā "Extasi TV". To pamatoja ar to, ka šī televīzijas pārraide nepārprotami, nopietni un būtiski pārkāpj direktīvas 22. pantu. To pārraidīja, izmantojot satelītu, ar kuru augšpusaistītās iekārtas atradās Spānijā, bet pašu programmu montēja un rediģēja Itālijā reģistrēta raidorganizācija *Digital World Television (DWT)*. Līdz ar to nebija skaidrs, kurai dalībvalstij – Itālijai vai Spānijai – ir jurisdikcija attiecībā uz šo raidorganizāciju.

AK ievēroja visas apspriešanās prasības, un pārkāpumi turpinājās. Ar vēstuli 2005. gada 9. februārī AK informēja Komisiju, ka saskaņā ar 1990. gada Likuma par apraidi 177. iedaļu ir izdots rīkojums nolūkā padarīt par nelikumīgām noteiktas darbības, kas nepieciešamas efektīvai minētā raidījuma uztveršanai AK. Komisija 2005. gada 11. jūlijā nolēma, ka AK pasākumi

⁷ Eiropas Audiovizuālās observatorijas 2006. gada gadagrāmata.

⁸ Eiropas Audiovizuālās observatorijas 2006. gada gadagrāmata.

⁹ Eiropas Audiovizuālās observatorijas 2006. gada gadagrāmata.

saskaņā ar direktīvas 2.a panta 2. punktu ir savienojami ar Kopienas tiesību aktiem¹⁰.

Problēmas radās arī, nosakot attiecīgo jurisdikciju raidījumiem *RTL-TVi*, *Club RTL* un “Plug TV”, jo īpaši to, vai tie ir Beļģijas vai Luksemburgas kompetencē. Kontaktkomitejas sanāksmē 2006. gada 15. novembrī Beļģijas delegācija iepazīstināja ar savu iesniegumu par šo jautājumu. Pēc tam notika diskusijas ar citām ieinteresētajām delegācijām. Delegācijas vienojās labāk sadarboties, lai šādām problēmām rastu konkrētus risinājumus¹¹.

2.2. Sabiedrībai īpaši svarīgi notikumi (3.a pants)

Direktīvas 3.a panta 1. punktā noteikts, ka dalībvalstis var veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka notikumi, ko uzskata par sabiedrībai īpaši svarīgiem, netiktu raidīti tādā veidā, ka ievērojamai sabiedrības daļai ir liegta iespēja vērot šādus notikumus tiešraidē vai vēlākās reportāžās bezmaksas televīzijā. Saskaņā ar direktīvas 3.a panta 2. punktu Komisijai jāpārbauda, vai šie pasākumi (kad par tiem ir paziņots) atbilst Kopienas tiesību aktiem, un jāpublicē informācija par dalībvalstu veiktajiem pasākumiem.

Lietā *Infront* pret Komisiju¹² 2005. gada 15. decembrī Pirmās instances tiesa nolēma, ka izglītības un kultūras ģenerāldirektora vēstule, ar ko AK iestādes informētas par to, ka Komisijai nav iebildumu pret pasākumiem attiecībā uz īpaši svarīgu notikumu atspoguļošanu televīzijā šajā valstī, ir lēmums EK līguma 249. panta nozīmē. Balstoties uz to, Tiesa anulēja šo lēmumu ar procesuālu pamatojumu, jo tas nebija pieņemts saskaņā ar Komisijas noteikumiem par koleģialitātes procedūru, deleģēšanu un lēmumu izpildi.

Pēc šā sprieduma Komisija ir pieņēmusi jaunu lēmumu par AK pasākumiem saskaņā ar noteikumiem par koleģialitātes procedūru, deleģēšanu un lēmumu izpildi. Komisija arī ir saskaņojusi ar Tiesas secinājumiem visas savas pārbaudes attiecībā uz dalībvalstu pasākumiem, par kuriem paziņots pirms *Infront* sprieduma, un Komisijas pieņemtus lēmumus kopā ar valstu pasākumiem publicēs *Oficiālajā Vēstnesī* saskaņā ar direktīvas 3.a panta 2. punktu¹³.

Turpmāk Komisija darbosies saskaņā ar Tiesas secinājumiem attiecībā uz visiem dalībvalstu pasākumiem, kas Komisijai darīti zināmi pēc *Infront* sprieduma. Tas jo īpaši attiecas uz pasākumu projektu, par kuru 2006. gada 2. oktobrī Komisijai paziņoja Somija. Šos pasākumus Komisija pārbauda pēc labvēlīga kontaktkomitejas lēmuma. Kā norādīts iepriekš, tiks pieņemts oficiāls lēmums par šo pasākumu atbilstību Kopienas tiesību aktiem, un šo lēmumu publicēs kopā ar valsts mērogā pieņemtajiem pasākumiem¹⁴.

¹⁰ COM(2005) 2335, galīgā redakcija.

¹¹ Skatīt 2.6. punktu tālāk.

¹² Lieta T-33/01, Eiropas Tiesas ziņojumi, 2005. gads, lapa II-05897.

¹³ 2007. gada 25. jūnija lēmumi; vēl nav publicēti.

¹⁴ Somijas valdība beidzot pieņēma savus pasākumus 2007. gada 22. februārī. Par to informēja Komisiju 2007. gada 26. martā.

2.3. Televīzijas programmu izplatīšanas un veidošanas sekmēšana (4. un 5. pants)

Komisija 2006. gada 22. augustā pieņēma septīto paziņojumu par direktīvas 4. un 5. panta piemērošanu. Šis ziņojums attiecas uz ES-25 valstīm 2003.-2004. gada pārskata periodā¹⁵.

Vidējais apraides laiks Eiropas darbiem ES-25 valstīs 2003. gadā bija 65,18 % un 2004. gadā 63,32 %, kas atspoguļo samazinājumu par 3,63 % četros gados (2001.-2004. gads). Tomēr sešos gados (1999.-2004. gads) vērojams Eiropas darbiem paredzētā laika vispārējs pieaugums par 2,64 %. Novērtējot attīstību saskaņā ar direktīvas 4. pantu, jāņem vērā divi faktori. Pirmkārt, skaitļos par 2004. gadu iekļautas desmit dalībvalstis, kuras pievienojās ES 2004. gadā. Otrkārt, ir izmainījusies aprēķināšanas metode, jo sekundārie kanāli ar skatītāju daļu zem 3 % tagad arī ir iekļauti Eiropas darbu vidējās proporcionālās attiecības aprēķinā. Rezultāti rāda, ka, neskatoties uz nelielu īslaicīgu lejupejošu tendenci, Eiropas darbiem paredzētais laiks ES mērogā ir nostabilizējies ievērojami virs 60 % no kopējā atbilstošā raidlaika. Jo īpaši desmit dalībvalstīm, kuras šajā uzraudzības pasākumā piedalījās pirmo reizi, šī ir rosinoša attīstības tendence. Ir arī jāatzīmē, ka ES atbilstības koeficients kopumā šajā pārskata periodā palielinājies par vairāk nekā 4 punktiem. Tādējādi direktīvas 4. pants kopumā Eiropas mērogā ir piemērots apmierinoši.

Neatkarīgo producentu Eiropas darbu daļa ES-25 valstīs bija 31,39 % 2003. gadā un 31,50 % 2004. gadā. Acīmredzams, ka gandrīz nav atšķirības starp kanāliem ES-15 valstīs un kanāliem desmit dalībvalstīs, kuras pievienojās ES 2004. gadā, kas sasnieguši vidējos rezultātus 31,55 % apjomā – pat augstākus nekā ES-15 kanāli (31,47 %). Kopumā salīdzinājumā ar iepriekšējiem pārskata periodiem vērojams samazinājums par 6,25 % sešos secīgos gados (1999.-2004. gads). Tomēr neatkarīgo producentu veidotu jaunāko Eiropas darbu raidīšanas līmenis saglabājas salīdzinoši augsts (vairāk nekā piektā daļa no kopējā atbilstošā raidlaika). Neatkarīgo producentu Eiropas darbu daļa ir ievērojami virs 10 % mērķa, kas noteikts direktīvas 5. pantā.

2.4. Reklāmas noteikumu piemērošana (10. līdz 20. pants)

Pārskata periodā Komisija īstenoja pārkāpumu izmeklēšanas procedūras, jo īpaši saistībā ar reklāmas noteikumu pārkāpumiem. Tos konstatēja pēc iedzīvotāju sūdzībām vai pēc neatkarīga konsultanta veiktas uzraudzības rezultātiem. Šis neatkarīgais konsultants piegādāja valstu ziņojumus ar attiecīgiem faktiem un pierādījumiem par noteiktu dalībvalstu raidorganizāciju televīzijas reklāmas kvantitatīvo noteikumu konkrēto piemērošanu noteiktā laikposmā. Piecās dalībvalstīs 2006. gadā izpētīja situācija un attiecīgus ziņojumus pienācīgi nodeva Komisijai, kura nodrošinās atbilstošus turpmākos pasākumus.

Papildus argumentētam atzinumam, balstoties uz neatkarīgā konsultanta nodrošināto ziņojumu, ko nosūtīja Beļģijas Karalistei 2004. gadā, Komisijai bija

¹⁵ Eiropas Komisija pašlaik gatavo astoto paziņojumu par 4. un 5. panta piemērošanu 2005.-2006. gadā.

vispusīgas diskusijas ar Beļģijas iestādēm. Ņemot vērā uzlabojumus, ko pa to laiku panāca regulatīvās iestādes, uzraugot to raidorganizāciju darbību, par kurām tās atbild, Komisija nolēma 2006. gada 4. aprīlī izbeigt lietu¹⁶. Itālijai nosūtīja oficiālu paziņojuma vēstuli sakarā ar īsu reklāmas klipu, kurus parasti sauc par mini klipiem, iekļaušanu futbola spēļu retranslācijas laikā, uzskatot, ka tas ir pretrunā ar direktīvas noteikumiem. Šo lietu – ko ierosināja par neatbilstību direktīvas noteikumiem – Komisija vēlāk 2006. gada 12. decembrī izbeidza pēc izmaiņām Itālijas tiesību aktos par TV reklāmu¹⁷.

2.5. Nepilngadīgo aizsardzība un sabiedriskā kārtība (2.a, 22. un 22.a pants)

Komisija 2004. gadā informēja *Asociación Nacional para la Protección y el Bienestar de los Animales (ANPBA)*, ka tā noraida šīs apvienības pieprasījumu aizliegt Spānijas raidorganizācijām pārraidīt vēršu cīņas, ņemot vērā to, ka nav nekādu sūdzību no dalībvalstīm, kurās uztver šādas programmas, norādot uz nolūku atkāpties no 2.a panta 2. punktā ietvertā uztveršanas brīvības principa. Pēc šīs vēstules ANPBA iesniedza sūdzību tiesībsargam. Pēc šīs lietas pārbaudes tiesībsargs nekonstatēja nekādus pierādījumus par Komisijas administratīvām kļūmēm sūdzības izskatīšanā un attiecīgi izbeidza lietu ar 2006. gada 12. janvāra lēmumu¹⁸. Pa to laiku Komisija lietu jau bija izbeigusi¹⁹.

Eiropas Parlaments un Padome 2006. gada 20. decembrī pieņēma ieteikumus par nepilngadīgo un cilvēka cieņas aizsardzību un tiesībām uz atbildi. Ieteikumi balstīti uz Padomes iepriekšējiem 1998. gada ieteikumiem, kuri joprojām ir spēkā. Ir paplašināta to darbības joma, iekļaujot plašsaziņas līdzekļu lietotprasmī, sadarbību, pieredzes un paraugprakses apmaiņu starp regulatīvajām (pašregulācijas un kopīgas regulācijas) iestādēm, rīcību pret diskrimināciju visos plašsaziņas līdzekļos un tiesības uz atbildi tiešsaistes plašsaziņas līdzekļos. Komisija regulāri sniegs ziņojumus par šo ieteikumu īstenošanu un efektivitāti un nepieciešamības gadījumā tos pārskatīs.

2.6. Koordinācija starp valstu iestādēm un Komisiju

Kontaktkomitejas sanāksmes notika 2005. gada 6. aprīlī [22. sanāksme], 2005. gada 14. oktobrī [23. sanāksme] un 2006. gada 15. novembrī [24. sanāksme]. Kontaktkomiteja 21. sanāksmes laikā 2004. gada 21. oktobrī nolēma padarīt tās protokolus publiski pieejamus, lai palielinātu pārredzamību. Tos tagad ievieto Komisijas tīmekļa vietnē.²⁰

¹⁶ Lielāko daļu no uzraudzības ziņojumā norādītajiem direktīvas pārkāpumiem bija izdarījušas Flandrijā reģistrētas raidorganizācijas. Kopš tā laika ir atzīmēta ievērojama uzlabošanās attiecībā uz raidorganizāciju uzraudzību un veidu, kādā tās īsteno Flandrijas Likumā par plašsaziņas līdzekļiem izklāstītos noteikumus. Turklāt 2006. gada 10. februārī Flandrijas valdība izveidoja Flandrijas plašsaziņas līdzekļu regulatoru (*Vlaamse Regulator voor de Media*), kam ir plašākas pilnvaras nekā agrākajam *Commissariaat van de Media*.

¹⁷ Skatīt jo īpaši 4. panta grozījumus *delibera Nr. 538/01/CSP* līdz *delibera 250/04/CSP*.

¹⁸ Sūdzība 3133/2004 JMA pret Eiropas Komisiju, lēmums publicēts: <http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/043133.htm>.

¹⁹ Lēmumu pieņēma 2005. gada 12. oktobrī.

²⁰ http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/twvf/contact_comm/index_en.htm.

Komiteja koordinēja pārskata sagatavošanu par direktīvu „Televīzija bez robežām”, daudzos gadījumos izskatīja jurisdikcijas jautājumus un kopumā nodarbojās ar jautājumiem saistībā ar direktīvas piemērošanu. Luksemburgas un Beļģijas delegācijas 24. sanāksmes kontekstā paziņoja par savu vēlēšanos rast risinājumu, kas garantētu, ka uzņēmums *CLT* ievēro saistības attiecībā uz audiovizuālajiem ražojumiem saskaņā ar Beļģijas franču kopienas noteikumiem. Tās pašas sanāksmes laikā komiteja sniedza labvēlīgu atzinumu par Somijas pasākumiem saskaņā ar direktīvas 3.a pantu (īpaši svarīgi notikumi).

Papildus 2005. gada marta sanāksmei par naida kurināšanu raidījumos no teritorijām ārpus Eiropas Savienības, piemēram, *Al Manar* vai *Sahar 1*, komisāre Redinga 2006. gada martā sasauca valstu regulatīvo iestāžu augsta līmeņa grupas ikgadējo sanāksmi. Apsprieda vairākus jautājumus, jo īpaši turpmākos pasākumus attiecībā uz dažām saistībām, ko uzņēmās 2005. gada martā, lai aizsargātu pamatbrīvības, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā.

3. PRIEKŠLIKUMS PAR AUDIOVIZUĀLO PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻU PAKALPOJUMU DIREKTĪVU

Tiesību akta projektu par modernizētu audiovizuālo pakalpojumu direktīvu pieņēma 2005. gada decembrī²¹. Pēc pieņemšanas notika divas sabiedriskās apspriešanas 2003. gadā un 2005. gadā un ieinteresēto personu konference 2006. gada septembrī Liverpūlē²².

Tiesību akta projektu pašlaik Parlaments un Padome izskata koplēmuma procedūrā. Pēc pirmās Komisijas priekšlikuma apspriešanas 2006. gada maijā Padome Somijas prezidentūras laikā 2006. gada 13. novembrī vienojās par vispārēju pieeju.

Pirmajā lasījumā 2006. gada 13. decembrī Parlaments galvenajos vilcienos apstiprināja Komisijas priekšlikumu ar skaidru vienprātību attiecībā uz darbības jomu, kopīgo regulāciju un pašregulāciju, Eiropas darbiem un divu līmeņu pieeju. Pieņemtie grozījumi kopumā atbilst Padomes vispārējai pieejai²³. Komisija pieņēma tās grozīto priekšlikumu 2007. gada 29. martā. Politisko vienošanos par kopēju nostāju pieņēma 2007. gada 24. maijā Vācijas prezidentūras laikā²⁴.

²¹ http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.

²² http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/index_en.htm.

²³ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2006-0559+0+DOC+XML+V0//EN&language=EN>.

²⁴ Plašākai informācijai skatīt:

http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm

4. STARPTAUTISKIE ASPEKTI

4.1. Paplašināšanās – izredzes

Pārskata periodā pēc Rumānijas un Bulgārijas pievienošanās 2007. gada 1. janvārī ES palielinājās no 25 līdz 27 dalībvalstīm. Attiecības starp Eiropas Savienību un (tajā laikā) kandidātvalstīm attīstījās saskaņā ar pirmspievienošanās stratēģiju. Komisija uzraudzīja procesu, jo īpaši pievēršot uzmanību direktīvas piemērošanai nepieciešamajai administratīvajai un tiesu spējai.

Horvātija, Turcija un bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika tagad ir kandidātvalstis. ES 2005. gada 3. oktobrī oficiāli sāka pievienošanās sarunas ar Horvātiju un Turciju. Sarunas ar bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku vēl nav sākušās.

Attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm Eiropadome vairākos gadījumos ir uzsvērusi to izredzes kļūt par ES dalībvalstīm. Komisija sadarbībā ar Eiropas Padomi ievēro stratēģiju šo valstu audiovizuālās politikas konverģencei ar Eiropas plašsaziņas līdzekļu standartiem.

4.2. Starptautiskā sistēma kultūras daudzveidībai

Pārskata periodā tika veikti nozīmīgi pasākumi, lai atbalstītu Eiropas audiovizuālās politikas kopējos mērķus, apstiprinot kultūras daudzveidību starptautiskā mērogā.

Kopiena 2006. gada 18. decembrī ratificēja *UNESCO* ģenerālajā konferencē 2005. gada 20. oktobrī pieņemto Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu, tā sniedzot izšķirošu ieguldījumu, lai konvencija ātri stātos spēkā (3 mēnešus pēc 30. ratifikācijas instrumenta deponēšanas, t.i., 2007. gada 18. martā) un sāktos tās ieviešanas process.

Turklāt ES noslēdza vairākus sarunu raundus ar 17 Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) dalībvalstīm par grozījumiem pakalpojumu tirdzniecības saistībās saskaņā ar Vispārējo vienošanos par pakalpojumu tirdzniecību (VVPT) pēc 13 dalībvalstu pievienošanās ES kopš 1995. gada, lai šīs saistības saskaņotu ar EK-12 saistībām un apvienotu tās vienotā EK mēroga tirdzniecības saistību sarakstā (EK-25 konsolidētais VVPT saistību saraksts). Šo sarunu rezultāts ir kultūras daudzveidībai pozitīvs iznākums, jo audiovizuālajai nozarei tagad ir vienādas garantijas visā paplašinātajā ES saskaņā ar VVPT (t.i., nav tirgus pieejamības un valsts režīma saistību). 25 dalībvalstīm tagad ir skaidri norādīts, ka satura pakalpojumu sniegšana ir izslēgta no saistībām attiecībā uz telesakaru pakalpojumiem un ka ir dotas garantijas ar datoru nodrošinātu audiovizuālo pakalpojumu un ar to saistīto pakalpojumu izslēgšanai no saistībām IT pakalpojumu jomā.

4.3. Sadarbība ar Eiropas Padomi

Komisija piedalās Plašsaziņas līdzekļu un jauno sakaru pakalpojumu koordinācijas komitejas (CDMC) sanāsmēs kā novērotājs delegāts. CDMC pārziņā ir visu ekspertu grupu un pakļauto struktūru, kas nodarbojas ar plašsaziņas līdzekļu un sakaru jautājumiem, darba koordinācija. No šīm struktūrām visatbilstošākā ir Pārrobežu televīzijas pastāvīgā komiteja, kura uzrauga Eiropas Padomes Konvencijas par pārrobežu televīziju īstenošanu. Šī komiteja, Komisijai piedaloties kā novērotājam, pašlaik uzsākusi sagatavošanās darbu konvencijas pārskatīšanai. Tika nolemts saglabāt konsekvenci, ko abas institūcijas gadu gaitā veicinājušas starp abiem instrumentiem.

Eiropas Komisija arī uzsākusi iniciatīvu, lai Rietumbalkānu reģionā paaugstinātu informētības līmeni par Eiropas audiovizuālos pakalpojumus reglamentējošajiem standartiem un atbalstītu politikas reformu sadarbībā ar Eiropas Padomi. Rietumbalkānos un Briselē notika vairāki semināru cikli, lai dotu iespēju apmainīties ar informāciju par Eiropas reglamentējošajiem standartiem un plašsaziņas līdzekļu politikas stāvokli katrā Rietumbalkānu valstī. Šīs iniciatīvas galvenie sasniegumi bija pastiprināta reģionālā sadarbība un paaugstināta informētība par Eiropas standartiem attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu brīvībām un ES audiovizuālo *acquis*²⁵.

5. SECINĀJUMI

Direktīva turpina efektīvi darboties kā līdzeklis, lai nodrošinātu televīzijas pakalpojumu sniegšanas brīvību Eiropas Savienībā. Komisija – darbojoties kā Līguma sargātāja – turpina pārbaudīt direktīvas efektīvu īstenošanu un, ja nepieciešams, rīkojas, lai to nodrošinātu. Septītajā paziņojumā par direktīvas 4. un 5. panta piemērošanu kopumā uzrādīti apmierinoši rezultāti tādā ziņā, ka televīzijas kanāli ievēro prasības par Eiropas darbiem. Tajā pašā laikā tehnoloģiskā un tirgus attīstība, kas pavērusi ceļu jaunu audiovizuālo pakalpojumu attīstībai – piemēram, pakalpojumiem pēc pieprasījuma – apliecina nepieciešamību modernizēt ES tiesisko regulējumu. Tas būs izdarīts, kad beidzot pieņems direktīvu, ar ko groza noteikumus par audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem.

²⁵ http://ec.europa.eu/avpolicy/ext/enlargement/index_en.htm